

TEKRAR SELAM EDERİM

İbrahim Tenekeci

© İbrahim Tenekeci

© Profil Kitap

Yazarı / İbrahim Tenekeci

Kitabın Adı / Tekrar Selam Ederim

Genel Yayın Yönetmeni / Münir Üstün

Kapak Tasarım / Harun Tan

İç Tasarım / Adem Şenel

Baskı-Cilt / İnkılap Kitabevi Baskı Tesisleri

Çobançeşme Mah. Altay Sk. No: 8

Yenibosna – Bahçelievler / İstanbul

Tel: (0212) 496 11 11

Sertifika No: 10614

1. Baskı Eylül 2019

978-605-7525-66-6

Kültür Bakanlığı Yayıncılık Sertifika No: 12391

PROFİL: 743

TÜRK EDEBİYATI: 155

Necip Fazıl Bulvarı Keyap Sitesi G1 Blok No: 112

Yukarı Dudullu - Ümraniye / İstanbul

www.profilkitap.com / bilgi@profilkitap.com

Tel: 0 216 365 70 91 (pbx) Faks: 0 216 365 70 94

Profil Kitap Maviğaç Kültür Sanat Yayıncılık Tic.Ltd.Şti markasıdır.

© Bu kitabın Türkçe yayın hakları İbrahim Tenekeci ve Profil Kitap'a aittir. Yazarın ve yayıncının izni olmadan herhangi bir formda yayınlanamaz, kopyalanamaz ve çoğaltılamaz. Ancak kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

TEKRAR SELAM EDERİM

İbrahim Tenekeci

İBRAHİM TENEKECİ

1 Eylül 1970 yılında Kastamonu ili Taşköprü ilçesinde doğdu.

İlk şiir ve yazıları *Millî Gazete'nin* 'sizden gelenler' köşesinde yayınlandı. Sonrasında ağırlıklı olarak *Dergâh*, *Kırklar*, *Derkenar*, *Merdiven*, *Endülü*s, *Kaşgar* ve *Türk Edebiyatı* dergilerinde görüldü.

1998 - 99 yılları arasında *Sağduyu* gazetesinde kültür sanat editörü ve köşe yazarı olarak çalıştı.

1 Ekim 1999 - 15 Ekim 2010 yılları arasında *Millî Gazete'de* köşe yazarı ve düşünce sayfası editörü olarak görev yaptı.

2000 - 05 yılları arasında, 36 sayı yayınlanan *Kırklar* dergisinin genel yayın yönetmenliğini yaptı. Aynı yıllar içinde, Birey ve Birün Yayınları'nda dizi editörü olarak yer aldı; kırktan fazla kitabın yayınlanmasına vesile oldu.

2005 - 2010 yılları arasında *Dergâh* dergisinin mutfağında bulundu.

2011 yılında, kısa bir süre yayın hayatına devam eden *Yeni Söz* gazetesinin düşünce ve analiz editörüydü.

Halen Profil Yayınları'nda şiir editörlüğü, Yeni Şafak gazetesinde köşe yazarlığı yapmaktadır. Ayrıca aylık edebiyat ve fikriyat dergisi *İtibar'ın* genel yayın yönetmenidir.

Ağır Misafir adlı eseriyle, 2008 yılında, Türkiye Yazarlar Birliği tarafından "Yılın Şairi" seçildi. Aynı yıl, "Yılın Yazarı" ödülünü de aldı. 2016 yılında Celaleddin Ökten Ödülleri çerçevesinde "Yılın Edebiyatçısı" ödülüne layık görüldü.

Evli ve beş çocuk babasıdır.

Eserleri

Şiir: Üç Köpük, Peltek Vaiz, Güzellik Uykusu, Giderken Söylenmiştir, Ağır Misafir, Kimsenin Kalbi, Görmeden Ölmek.

Deneme: Uçuş Denemeleri, Son Düzlük, Tüfeksiz Hareketler, Öbür Divan, Sürekli Kayıp, Geldik Sayılır, Yüksek Kader.

İÇİNDEKİLER

HALİS NİYET, SALİH AMEL	9
YUSUF KAPLAN'DAN İLHAMLA	12
HENÜZ BİTMEYEN	15
AYIPTIR, GÜNAHTIR, YAZIKTIR	18
TÜRKİYE MECBURİYETİ	21
YARIN	24
ALLAH MAHCUP ETMESİN	27
ARTIK HAKİKİ GÜNDEMİMİZE DÖNELİM	30
ATEŞ ATEŞİ SÖNDÜRMEZ	33
ZULÜM 1918'DE BAŞLADI	36
TEHLİKE BİZE DOĞRU BÜYÜYOR	39
UÇAK DÜŞTÜ, KEL GÖRÜNDÜ	42
HAYAT	46
ALLAH ŞAŞIRTMASIN	49
DAHA DİRAYETLİ OLMALIYIZ	51
BİZİ ÖLDÜRÜYORLAR	54
ELEŞTİRİ AHLAKI	57
MERHAMET EDİNİZ	60
TERÖRLE İMTİHANIMIZ	63
BİZİM ZOR GÜNLERİMİZ	66
ŞAŞKIN VE ÜZGÜNÜZ	69
DİKEN BATTIĞI YERDEN ÇIKAR	72
CESARET İLE ESARET ARASINDA	75
KÖTÜLÜKTEN MEDET UMMAK	78
İSTİKLÂL VE İSTİKBAL MÜCADELESİ	81
ERMENİ MESELESİ	84
ÖLÜM	88
DÖNÜP BAKINCA	91
ŞEHİT	94
NASIL BAKIYOR, NEREDE DURUYORUZ?	97
KORKMA	100
SEFERBERLİK ÇAĞRISI	102

YILMAK YOK	105
ANADOLU İNSANI	108
BU SONDUR	111
MERHABA	114
TÜRKİYE'NİN ANLAM VE ÖNEMİ	117
DÜN, BUGÜN, YARIN	121
ERTELENMİŞ BİR YAZI	124
NASILSIN?	127
FİTNE	130
İÇİMİZ RAHAT MI?	133
SON BAKIŞ	135
KÂĞIT, KALEM VE SOSYAL MEDYA	138
YAPAN, YAPTINIZ DİYENDİR	141
HAK VE BÂTIL	144
BİR İNSANA DOKUNMAK...	147
HER RAMAZAN	149
DÜNYANIN ÇİVİSİ	151
ÖRGÜTLÜ KÖTÜLÜK	153
OLMADI	155
SARI ALAN	157
GENÇLİK NEREYE GİDİYOR?	160
15 TEMMUZ 2016	164
İLÂHÎ FEDAKÂRLIK	167
BİZ BU DİLİ TANIYORUZ	170
DUYUYOR MUSUNUZ?	173
GÖRECEĞİMİZİ GÖRDÜK, ANLAYACAĞIMIZI ANLADIK	176
ŞU SAATTEN SONRA	179
ARTIK DAHA KUVVETLİYİZ	182
MİLLET KAZANDIKÇA KİMLER KAYBEDİYOR?	185
DEVLETİN VE MİLLETİN BEKÂSİ İÇİN	188
ENDİŞE VAR, KORKU YOK	191
KORKAKLARIN KIYAMETİ	194
BİZDEN NE İSTİYORLAR?	196
ALLAH DEVLETİMİZE ZEVAL VERMESİN	198
DÜŞMANLAR, HAİNLER VE GÂFİLLER ARASINDA	202
YANLIŞ GİDEN BİR ŞEYLER VAR	205

Kitaptaki yazılar 7 Ekim 2015 ile 7 Eylül 2016 tarihleri arasında kaleme alındı. Bir seneden daha az bir sürede neler yaşandı ve darbe gecesine nasıl gelindi? Okunduğunda, bir bütünlük olduğu görülecektir.

Sürekli yenilenen benzer olaylar, beni de tekrara düşürmüş olabilir. Bunu sorun olarak görmüyorum. Çünkü bu yazıların önemli bir kısmı, şahit yazılmak gayesiyle kaleme alınmıştır. Böylece olaylar karşısındaki tavrımız ve duruşumuz iki kapak arasında toplanmış bulunuyor.

15 Temmuz işgal girişiminin öncesinde ve sonrasında yaşananlar, millî hafızamızdaki yerini çoktan almıştır. Adına ‘tarih’ dediğimiz şey, hem geçmişi anlatır, hem günümüzü aydınlatır. Dün, bugün, yarın üçlüsünü bir araya getirir. İbret alabilenler, bunu görür ve göstermeye çalışır.

HALİS NİYET, SALİH AMEL

Her insan, ne yaptığını ve yapmadığını iyi bilir. Allah da bilir. Nihayetinde, iki şeyden kaçamayız: Kendimizden ve ölümden.

Şu kadar yıllık yürüyüşün sonunda, geldiğimiz yer burasıdır: Sadece inançlı olmak yetmiyor, inandırıcı da olmak zorundayız. Kısaca: İtimat ehli. *Makâlât*'ta geçer: "Dünyada yaratılmış her nesneye güven vermek..." Aynı eserde şu da sorulur: "Bir kimse şeker tatmamış olsa, adını bilmekle tadını ne bilir?"

İnsan zor zamanlardan oluşur. İşte o zorlukların üzerimizde hakkı ve hatrı vardır. En tatsız olay bile, sonunda aziz bir hatıra dönüşür. Üstünden yıllar geçer ve neşeyle anlatırız.

Şunu da anlamış bulunuyorum: Asıl mesele, bir davaya sahip olmak değil, bir davaya ait olmaktır. Hayır, kelime oyunu yapmıyorum. Biri ev sahibi, diğeri misafir gibi davranır. Tam da burada şunu hatırlatalım: Kiraz deyince aklımıza öncelikle ağaç mı geliyor, meyve mi? Ev sahibi gibi davrananlar için de şöyle diyelim: Hak iddia ediyorlar ve başkalarını çok kolay yargılıyorlar.

Asıl mesele, vefa yokuşunu hiç şikâyet etmeden çıkmaktır. Sırtımızda ne olursa olsun. Bize iyiliği dokunanlara vefa, millete vefa, memlekete vefa, mukaddesata vefa.

Elbette minnet ağır yüküdür, herkes taşıyamaz. Taşyanı seviz, taşıyamayanı kınamayız.

Makâlât'tan naklettiğimiz sorunun devamını da buraya alalım: Gözleri görmeyen insana 'gör' demek ne fayda sağlar?

Atalarımız, 'bin bilsen de bir bilene danış' demişler. Milyonlarca bir bilenin olduğu günlerden geçiyoruz.

Sıklıkla tekrarlanan bir söz: 'İlk taşı günahsız olan atsin.' Biraz değiştirelim: 'İlk sözü günahı olmayan söylesin.' Herhalde uzun bir sessizlik yaşanır.

Bilinen gerçek: 'Akıl akıldan üstündür.' Buradan devam edersek: Kalp kalpten derindir.

Kalp demişken. Mehmet Akif'in tavrı, İsmet Özel'in kavgası, Sezai Karakoç'un mücadelesi, Cahit Zarifoğlu'nun samimiyeti, Necip Fazıl'ın ısrarı, Nuri Pakdil'in çabası, Nurettin Topçu'nun ahlâkı, Hasan Aycın'ın duruşu... Bütün bunların bize anlattığı / söylediği nedir? Hakikatli bir emekten, halis niyetten ve salih amelden doğan bereket olabilir mi? İşte bu bereketin neresindeyiz? Neresindeyim?

Yunus Emre, "Halkı bostan edinmiştir / Dilediğin üzer ölüm" der. Durumumuz tam olarak budur. Emperyalist güçler, İslâm âlemini bostan gibi görmekte, diledikleri yeri bombalamakta, işgal etmekte ve istedikleri kimseyi öldürmektedirler. Direnenleri ise hemen terörist ilan ediyorlar. Yanı sıra, Türkiye'nin terörle imtihanı ortada.

Bunlar olurken bizler ne yapıyoruz?

Belki de yürüyen merdivenlerde durup düşünmeye çalışıyoruz. Böyle bir şey mümkün mü?

"Rusya'nın Suriye'de ne işi var" diye soruyoruz. Aynı soruyu Amerika için sorduk mu? Birincisini kabul edenin ikincisine itiraz etmeye hakkı var mıdır? Tek millet olan neydi, kimdi?

Evet, ne yapıyoruz? Birbirimizi üzmeyle, yormakla, yıpratmakla, yıkmakla meşgul oluyoruz. Zaten düşmanın da yapmaya

çalıştığı şey bu değil mi? Bir de yasal uyarı: İnsanların kusurlarını bulmak için iz sürmek, kimseyi iyi bir yere götürmez.

Kişisel ve kurumsal reklâm peşindeyiz. İnegöl ilçemizde İshak Paşa Camii'nin (1465) avlusundaki şadırvanın üzerinde şu yazıyor: "Hakkın lütfu, halkın yardımı, Abdullah'ın emeğiyle oldu bu şadırvan." Abdullah, Allah'ın kulu demek. Hak ve halk yani. Benlik bunun neresinde? Son yıllarda ise küçüğünden en büyüğüne kadar dillerde hep aynı kelime: Ben.

Gidişatın bir parçası olarak, artık eserler değil, maketler üretiliyor. Mutlaka onlardan birkaç tanesini görmüşsünüzdür. Çeşme, saat kulesi, giriş kapısı vesaire. Bazı iddialarımız da işte bu maketlere benziyor. İçine girmiyoruz ki dolduralım.

Uzun sözün kısası: Halis niyet, salih amel ve hayırlı emek bahsini, samimi bir şekilde yeniden düşünmemiz gerekiyor.

7 Ekim 2015

YUSUF KAPLAN'DAN İLHAMLA

En sevdiğim dergi isimlerinden biri de *İlim ve İrfan*. Saadetin Acar yönetiminde yürüyüşünü sürdürüyor.

'İlim ve Edep' ifadesini de çok severim. Hasan Ünsî Hazretleri'nin türbesinin girişinden bir cümle: "İstanbul'da ilim ve edep üzerine yetişmiş, birçok talebe yetiştirmiştir." Şöyle söylenir: Bir şeyi bilmek ilim, uygulamak edeptir.

İlim, irfan ve edep. Bu üç kelime, başka mânaları da beraberinde getiriyor: İlham, insaf, ihsan, inayet; hikmet ve marifet. Kadim kaynaklarda 'iman ve irfan' birlikte anılır. İnsan ve insaf gibi. Hacı Bektâş, *Makâlât*'ta, "marifet, elinde beş kaftanla gelip bize yar oldu" der. İlham, o kaftanların birincisidir. Aynı eserde, edep, marifetin makamlarından biri olarak gösterilir. Devamında söylenen: "Ulaşan ancak saygı ve edeple ulaştı; mahrum kalan da ancak saygı ve edebi terk ettiği için mahrum kaldı."

Bütün bunları bana hatırlatıp yazdıran, Yusuf Kaplan hocamızın son zamanlardaki berrak ve derin çabası oldu. Yusuf Kaplan, kaç vakittir ısrarla bu konulara, kavramlara eğiliyor. Hız ve haz çağının tehlikelerine işaret ediyor. Neleri kaybettiğimizi veya kaybetmek üzere olduğumuzu gösteriyor. Kültürün yerine sanatı, hayatı, tabiatı öneriyor: İslam sanatı, Müslüman hayatı, Allah'ın tabiatı... Sezai Karakoç (*Çağ ve İlham*), İsmet Özel (*Üç Mesele*), Cemil Meriç (*Kültürden İrfana*); bu eserlerden destek alarak, ulvî amacımızın ne olması gerektiğini sıklıkla hatırlatıyor. Nihayetinde, ümmîleşmek için irfana dönmemiz

lazım geldiğini tembihliyor. Yusuf Kaplan olgunluk döneminin içinden yazıyor, söylüyor. Her yazısını okuyup bitirdiğimde hep aynı hadis-i şerifi anıyorum: ‘Kendi değerini bilen kişi helâk olmaz.’ (Kaynak: Ömer Nasuhi Bilmen, *Büyük İslâm İlmihâli*, Akçağ Yayınları, sayfa 529.)

İrfan; eğitim ve öğretimle elde edilemeyen sezerek kavrama gücü, ilim, bilme, anlayış. Basiret ve feraset.

Ümmî; tahsil görmeyen, anasından doğduğu gibi kalan.

Ümmîleşmek için irfana koşmak; fazlalıkları ve bize ait olmayanları aradan çıkarmak, sırtımızdan atmak anlamına geliyor, gelebilir. Asıl kaynağa, saf olana, başlangıca yönelmek. Bu da bizi şu ilâhî tavsiyeye götürür: “Ağırlıklarımızdan kurtulup öyle geliniz.”

Arif kelimesinin karşılığını da verelim ki tamam olsun: Bilen, tanıyan; ilim, irfan ve marifet sahibi; olgun; ince anlayışlı; hakikat mertebesine ulaşmış kimse.

Evet, ârif olan anlar.

Annem yetmiş beş yaşında ve ümmî. Üç gün önce altı saatlik ağır bir ameliyat geçirdi. Gözlerini biraz açınca, ‘gel seni bir öpeyim’ dedi. Öptü. Sonra da şöyle dua etti: “Allah sana hayırlı evlat ve hayırlı devlet versin.”

Ziyaretçilerden biri söze / duaya karışınca, nefes almakta bile zorluk çeken annemin yüksek tepkisi: “Devletsiz olur mu?”

O an, ‘Anadolu irfanı’ denilen şeyin ne olduğunu gördüm. Kendimi güvende hissettim. Yusuf Kaplan’ın yazılarını daha iyi anladım. Minarenin inşaatı bitince, en görünür yerine Türk bayrağı asmak gibi. Annemin söylediği de zaten buydu. Din ve devlet.

Son yılların şahitliğidir bu: Müslümanlar olarak, marifetlerimizi birer ikişer kaybediyoruz. Hayretimiz gidiyor. Derinliğimiz azalıyor. ‘Hikmet burcu’ uzağımızda kaldı.